

**Дипломант
«КОРОНАЦІЇ СЛОВА—2014»!**

Студент Львівської політехніки Андрій Багрій — майбутній реставратор і пристрасний колекціонер старожитностей. Одного разу, працюючи на Личаківському цвинтарі, у склепі, де півстоліття тому поховали двох немовлят, Андрій знаходить старий лист... Це справжній крик про допомогу — прохання врятувати викрадену дитину. Заінтригований Андрій вирішує дізнатися, що насправді трапилося багато років тому. Він не здогадується, у який лабіринт лячних таємниць заведе його це розслідування...

Давній Львів, що оповиває містичним флером і провокує на авантюри. Юний герой, заінтригований загадкою чужої долі. Таємничі листи, ворожка, дивні кроки в порожній квартирі, ланцюг смертей і шалена пристрасть... Усе це пропонує нам у своєму дебютному романі Сергій Бут. Нас очікує страшна й захоплива казка із життя сучасного міста.

Софія Філоненко, доктор філологічних наук

Або світ справді двовимірний, думаємо ми разом із героєм, або нас усіх хтось намагається майстерно заплутати. Хто цей підступний та хитрий зловмисник? Яка його мета? Невже звичайні листи, знайдені у старому некрополі, здатні розбуркати Зло, що до пори дрімало, чекаючи на свій триумфальний вихід?

Андрій Кокотюха, Золотий письменник України

www.trade.bookclub.ua

ISBN 978-966-14-8331-5

9 789661 483315

Сергій Бут
Листи з того світу

Ніколи не заглядайте в чужі фамільні склепи

Сергій Бут

Листи з того світу

Mondelēz International

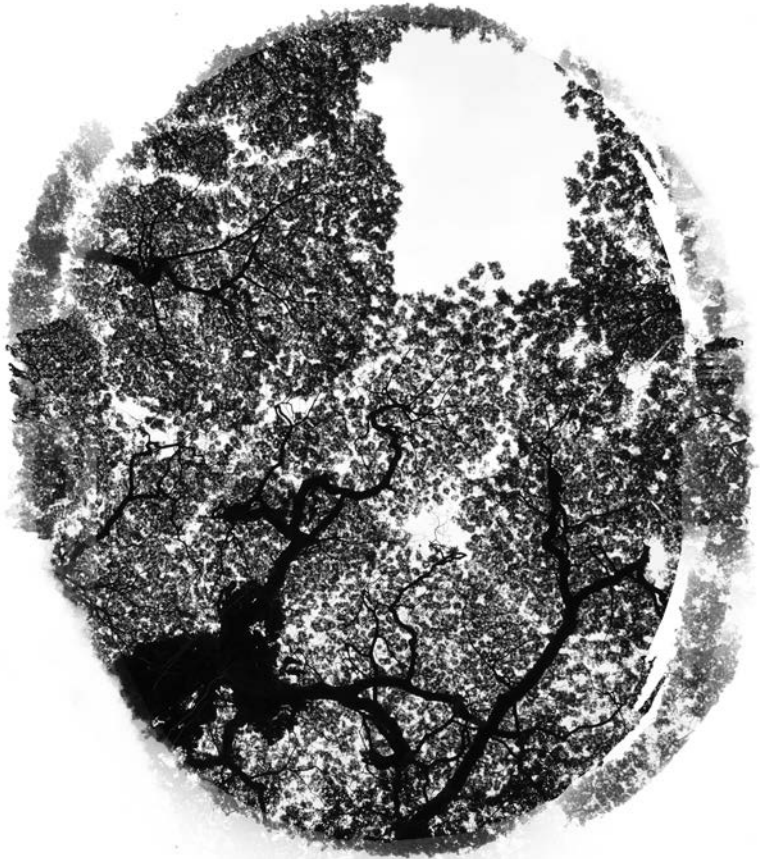
ІНТЕР

Сучасний детектив зі смаком містики та терпким присмаком львівської кави

Золотий письменник України
Андрій Кокотюха

КЛУБ СІМЕЙНОГО ДОЗВІЛЛЯ

Сергій Бут

ЛИСТИ З ТОГО СВІТУ

РОМАН

Спеціальна відзнака від юридичної фірми «Гелон»
Міжнародного літературного конкурсу романів,
кіносценаріїв, п'єс, пісенної лірики та творів для дітей
«КОРОНАЦІЯ СЛОВА»

ХАРКІВ **КЛУБ**
СІМЕЙНОГО
2014 **ДОЗВІЛЛЯ**

УДК 821.161.2
ББК 84.4УКР
Б93

Жодну з частин цього видання
не можна копіювати або відтворювати в будь-якій формі
без письмового дозволу видавництва

Дизайнер обкладинки *Олексій Михайлов*
Колажі *Тетяни Волошиної*

ISBN 978-966-14-8331-5

- © Бутинець С., 2014
- © DepositPhotos.com / nemesis_inc, heckmannoleg, обкладинка, 2014
- © Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», видання українською мовою, 2014
- © Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», художнє оформлення, 2014

«Коронація слова» створює для вас нову хвилю української літератури — яскраву, різножанрову, захопливу, — яка є дзеркалом сьогодення і скарбом для майбутніх поколінь.

*Тетяна та Юрій Логуші,
засновники проекту*

Міжнародний літературний конкурс романів, кіносценаріїв, п'єс, пісенної лірики та творів для дітей «Коронація слова» був заснований за підтримки брэнда найпопулярнішого українського шоколаду «Корона». Головна мета конкурсу — сприяння розвитку новітньої української культури.

Література, кіно, театр і пісня обрані не випадково, адже саме ці жанри є стратегічними жанрами культури, що формують і визначають зрілість нації.

Метою конкурсу та його завданням є пошук нових імен, видання найкращих романів, стимулювання й підтримка сучасного літературного процесу, кіно й театру, і як наслідок — наповнення українського ринку повнокровною конкурентоспроможною літературою, а кіно й театру — якісними українськими фільмами й п'єсами.

koronatsiya.com

Пароль — романтика

Без малого тридцять років тому авторитетний дослідник пригодницького жанру Абрам Вуліс визначив ідеальний авантюрний роман як історію, котру автор-забудовник зводить на два поверхи. Подолати сходи, аби піднятися вище, герой, а разом із ним — читач може, лише пройшовши певний шлях. Прийнявши відразу два виклики.

Перший — розгадати загадку. Тобто зробити те, заради чого все почалося. Другий — намагатися при цьому жити нормальним людським життям, на яке процес розв'язання кросворда з таємниць жодним чином вплинути не повинен.

Робиться це для того, аби, ступаючи на останню сходинку перед відкриттям істини, герой постав перед складним вибором. Вирішив, що для нього важливіше: життя, яке ось-ось налагодиться, чи божевільний вчинок, котрий цілком здатен перекреслити те особисте, що вже набуто. Читач же в таких випадках завжди повинен стати на місце героя. І відповісти, що сам робив би на його місці, — біг рятувати світ чи поміняв бунтівну бурю на спокій і стабільність у домашніх капцях. Аби рішення приймалося швидше, запропонована для розв'язування загадка мусить того вартувати.

Дебютний роман Сергія Бута «Листи з того світу» демонструє розуміння молодим автором вимог до авантюрно-пригодницького роману та бажання їх виконувати. Від самого початку читачеві пропонується скоєний понад півстоліття тому моторошний злочин. Його сліди виявив львівський студент Андрій, до рук якого випадково потрапляють старі листи. Це — потойбічні свідчення, але причетні до нього люди, убивці та жертви, напевне, живуть у наш час.

Крок за кроком просуваючись до розкриття істини, хлопець водночас намагається не випадати з реального, звичного йому

життя. Він вчиться, підробляє, зустрічає й не хоче втратити перше кохання, винаймає квартиру та стикається з вічними світоглядними проблемами поколінь. І переконаний: встановлення адресата загадкових листів — лише деталь, яскравий елемент у мозаїчному повсякденні.

Та з якогось моменту в час нашого героя, а разом і його друзів стрімко вривається спершу чуже минуле, потім — чуже життя і, що найстрашніше, чужа смерть. Раптом Андрій розуміє: усе, до чого наближається людина, рано чи пізно стає частиною її самої. Юнак опиняється ніби в казці, де реальний світ населяють відьми, медіуми, ночами поруч рухають предмети невидимі духи, передаються вісточки зі світу померлих. Або світ справді двовимірний, думаємо ми разом із героєм, або нас усіх хтось намагається майстерно заплутати. Хто цей підступний і хитрий зловмисник? Яка його мета? Невже звичайні листи, знайдені у старому некрополі, здатні розбуркати Зло, що до пори дрімало, чекаючи на свій тріумфальний вихід?

На цьому стоп, бо далі читати буде нецікаво. Варто лише зазначити: історія, витримана жанрово й стильово в дусі романтичних новел першої половини XIX століття, не справляла б такого ефекту, аби відбулася десь, окрім Львова.

Древнє, оповите легендами та прикметне середньовічними мурами королівське місто не просто має безліч власних легенд, а й здатне народжувати нові. Причому всякій романтичній загадковій історії, що відбувається в декораціях міста Лева, віриш швидше, ніж якби ця штука сталася деінде за його межами.

Читач, навіть той, хто ніколи не ходив звивистими вузькими вуличками львівського середмістя, усе одно відчує їхню неповторну атмосферу. І взагалі Львів у «Листах з того світу» — повноцінний головний герой, хай веде нас мовчки лабіринтом до розгадки. Усе одно, закриваючи книгу, розумієш: завершилася ця історія, але місто Лева надихає та спонукає на появу інших. Присмачених романтикою, мов міцно заварена кава — корицею.

Андрій Кокотюха

Моєму батькові

Частина 1

Квартирант

◆◆◆ 1 ◆◆◆

Вечірнє сонце поспішало сісти за обрій, залишаючи мене наодинці з темрявою в цьому лячному місці. Тінь від янгола, чия кам'яна постать увінчувала надгробок Йозефа Томанека, падала просто на мої руки. Складалося враження, що вони не землю викатруплюють із могили, а душу з тіла крилатого створіння.

Бажання забратися звідси зростало щосекунди.

Та я не спинявся. Штрикав металевим щупом землю, намагаючись намацати те, що заховав тут тиждень тому.

Зненацька нічну тишу сколихнуло зловісне «пугу-пугу» і, розбиваючись об хрести та надгробки цвинтаря, понеслося луною в небо — сови збиралися на полювання.

Стало страшно.

Я озирнувся, аби переконатися, що ніхто з мертвих не стежить за моїми діями. Довкола вивищувалися лише гробівці, прикрашені скульптурами янголів і святих. Статуї бовваніли на п'єдесталах склепів, пильно охороняючи спокій тих, хто навіки спочив у них.

То були надійні охоронці.

До прикладу, надгробок того-таки Томанека, установлений у 1895 чи 1896 році, разом із фігурою янгола важив, мабуть, із півтонни — такий не до снаги ні вандалам, ні навіть часу... Праворуч — рельєф Едуарда Фрейхлера, вилитий зі щирої бронзи й заграбований металевою огорожею, нагадував

радше середньовічну цитадель, аніж місце, де знайшла вічний спокій людина. Таких пам'яток архітектури тут понад п'ять сотень, і кожна є унікальною скульптурною одиницею. Це Личаківське кладовище, музей-заповідник, браму якого магістрат міста вперше відкрив у 1786 році. Некрополь, де понад триста тисяч душ відійшли у вічність.

Нарешті щуп уперся в перешкоду, віщучи закінчення пошуків. Я зняв рюкзак, аби дістати саперну лопатку. Не встиг я розстібнути блискавку, як за спиною хруснула суха гілка. Тіло миттєво спаралізував страх, долоні спітніли, а вітерець, що шугав над головою, допоміг моєму волоссю стати дибки. Я завмер в очікуванні.

— Що ви там робите? — вирвалося з темряви.

На алеї позаду мене стояв чоловік із ліхтариком. То був сторож. Питання, як він мене вистежив, відпало саме собою: віднедавна на цвинтарі встановили камери спостереження, і, найпевніше, одна з них кріпилася десь поблизу. Капітуляція неминуча.

— Добрий вечір, — якомога спокійніше промовив я. — Мене звати Андрій. Я студент із Політехніки. Працював тут минулого тижня з колегами за програмою міської ради і загубив годинник. Думав, забув удома, але там його немає.

— А вдень не могли прийти?

— Навчання в обід починається, а вечорами гульки — самі розумієте. Та й сесія на носі. Вибачте, що потурбував вас.

Сторож опустил голову і, розвертаючись, відповів:

— Закінчуйте вже. У цю пору тут не можна знаходитись.

— Я швидко. Дякую!

Охоронець почалапав у напрямку головного входу, а я, дочекавшись, коли стихнуть його кроки, узяв заступ і почав відкидати землю з того місця, де щуп натрапив на перешкоду. За хвилину я тримав у руках бляшану коробку з-під зе-

фіру московської фабрики «Красный октябрь» 1948 року випуску.

Минулого тижня я з однокурсниками прибув на Личаківське кладовище для участі у спільній програмі нашого університету та міської ради з упорядкування недоглянутих могил. Перед початком роботи тридцятьох волонтерів розділили на п'ятнадцять пар, кожна з яких отримала свій об'єкт для наведення ладу.

З усіх претендентів, що мали можливість опинитися зі мною в одній упряжці, мені дістався найгірший — Гримчак Ростик.

У студентському братстві, як і в будь-якій іншій спільноті, є бездротове радіо. Воно невидимими хвилями, спричиненими коливаннями людських язиків, розносить новини з життя студентів. Ростик частенько ставав ньюзмейкером таких вістей, але найхітовішою була чутка, начебто він — член банди чорних археологів і навіть був під слідством в одній справі, але благи старшого брата, який працював у міліції, урятували його шкуру. Я, звісно, звик опиратися на факти і спершу в ці побрехеньки не вірив, тим паче, що справа до суду так і не дійшла, але минулого літа зустрів його з рюкзаком у Жовкві, поруч із Троїцькою церквою, — через два дні храм пограбували. Сумніви щодо Ростика розвіялись, але доказів я не мав. Гримчак, схоже, щось запідозрив, і з того часу його погляд похолоднішав, проте далі наше протистояння не пішло.

І ось у парі опинилися матеріальний цинік в особі Гримчака та мисливець за таємницями, ким я себе вважав. Для впорядкування нам перепавав склеп Ісаєвих, і ми мовчки рушили на межу п'ятнадцятого та двадцятого полів, де знаходилося поховання.

Тоді я й гадки не мав, що знайду щось цікаве.

Адже прізвище «Ісаєв» ішло нога за ногою з сьогоденністю, здавалося б, не залишаючи жодних слідів у минулому. Я схи-

Зміст

Пароль — романтика. <i>А. Кокотюха</i>	6
<i>Частина 1. Квартирани</i>	9
<i>Частина 2. Спадкоємець</i>	175
<i>Частина 3. Емігрант</i>	291

Літературно-художнє видання

БУТ Сергій
Листи з того світу
Роман

Головний редактор *С. С. Скляр*
Завідувач редакції *Г. В. Сологуб*
Відповідальний за випуск *Т. М. Куксова*
Художній редактор *Т. О. Волошина*
Коректор *О. Є. Замазій*

Підписано до друку 30.10.2014. Формат 84x108/32.
Друк офсетний. Гарнітура «Minion». Ум. друк. арк. 15,96.
Наклад 3000 пр. Зам. №

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
Св. № ДК65 від 26.05.2000
61140, Харків-140, просп. Гагаріна, 20а
E-mail: cop@bookclub.ua

Віддруковано з готових діапозитивів
на ПП «ЮНІСОФТ»
Свідоцтво ДК №3461 від 14.04.2009 р.
www.ttornado.com.ua
61036, м. Харків, вул. Морозова, 13Б

Видавництво Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»
www.trade.bookclub.ua

ГУРТОВИЙ ПРОДАЖ КНИГ ВИДАВНИЦТВА

ХАРКІВ

ДП з іноземними інвестиціями
«Книжковий Клуб
“Клуб Сімейного Дозвілля”»

61140, м. Харків-140,
просп. Гагаріна, 20-А
тел/факс +38 (057) 703-44-57
e-mail: trade@bookclub.ua
www.trade.bookclub.ua

Київська філія

04073, м. Київ, просп. Московський, 6, кімн. 35,
тел. +38 (067) 575-27-55
e-mail: kyiv@bookclub.ua

Одеська філія

65017, м. Одеса, вул. Малиновського, 16-А, кімн. 109
тел. +38 (067) 572-44-28
e-mail: odessa@bookclub.ua

Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля»

служба роботи з клієнтами:

тел. +38 (057) 783-88-88

e-mail: support@bookclub.ua

Інтернет-магазин: www.bookclub.ua

«Книжковий клуб», а/с 84, Харків, 61001

Бут С.

В93 Листи з того світу : роман / Сергій Бут ; передм. А. Кокотюхи. —
Харків : Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2014. —
304 с. : іл.

ISBN 978-966-14-8331-5

Личаківський цвинтар. Скорботний кам'яний янгол склав долоні в молитві... Мабуть, він змусив Андрія заглянути в цей старий склеп. А ще привернули увагу дати життя та смерті. Двоє немовлят... Що з ними трапилось? На порозі гробівця Андрій знаходить дивну бляшану коробку, а в ній — пожовтілий від часу лист. Ця можливість зазирнути в минуле — наче вісточка зі світу померлих... Із листа Андрій дізнається про злочин, який було скоєно півстоліття тому, і вирішує довідатися правду. Він має розгадати цю загадку! Але куди заведе його лабіринт таємниць, страхів і потрясінь?

УДК 821.161.2
ББК 84.4УКР

Переможці «Коронації слова—2014»!

Володар Гран-прі конкурсу!

Ця сімейна сага — про дві звичайні українські родини. Але час, у якому їм судилося жити, незвичайний: Україна ХХ століття, воєнне лихоліття. На долі цих людей припало багато випробувань: окупація, втрата домівок, розпорошення родини, концентраційні табори, остарбайтерство й еміграція... Герої намагаються зрозуміти: чи можлива свобода в загратованому світі, та й де він, той кращий світ? Чи існує взагалі?

Двоє приватних детективів агенції «Хаос» у пошуках зниклої людини потрапляють до дивного краю, який місцеві називають Січчю. Цей край розташований десь на кордоні України з Росією і не позначений на жодній мапі. Його мешканці — войовничі вершники з оселедцями та вусами, які щодня ведуть запеклу боротьбу з ворогами. Краснодар і Понамка теж змушені взяти участь у несамовітій війні — з дикунами, бандитами, спецслужбами сусідньої держави... Хтось скаже, що деякі фантазмагоричні події якось моторошно нагадують сьогоднішня... Але хай кожен робить власні висновки.

Переможці «Коронації слова—2014»!

Україна, 1930-ті роки. Варя виросла в заможній родині, у якій вміли та любили працювати, тому й господарство мали міцне. Але прийшли інші, лихі часи. Почалася колективізація, і все, що люди заробили своїм потом, потрібно було віддати... Хіба ж хто знав, яка страшна біда чекає на ці щедрі землі? Годі було уявити, що голодна смерть спустошить усе навколо. Втративши чоловіка, родичів, Варя залишилась сама з маленькими дітьми. Хто зможе їх врятувати?

Україна, 1932 рік. Лесь щиро вірив у те, що писав у газеті про колективізацію та досягнення радянської влади, — доки не побачив на власні очі, хто такі «куркулі», яких він викривав у своїх статтях, як виконуються плани держзаготівель, який голодний жах панує в українському селі... Нелюдська воля безжально прирекла на моторошну смерть мільйони людей, не зглянувшись на жінок і дітей.

Минуло вже понад 80 років, але чи можна забути те, що стало частиною генетичної пам'яті?

Переможці «Коронації слова—2014»!

Вона часто прокидається вночі від незрозумілих снів ніби з іншого життя. У снах вона має коханого, якого впізнала б у будь-якому натовпі, матір, братика... Енні несила пригадати свого минулого після автокатастрофи. Її пам'ять наче хтось стер, а почуття ніби заморожені. І тільки у снах вона спроможна кохати... Дівчина відчуває, що за нею стежать. Зустріч із переслідувачем відкриває їй приголомшливу правду — Енна й уявити не могла, на що здатна людина, яку вона вважала найближчою... Доля дає їй шанс зібрати свою пам'ять по шматочках, мов розгублені пазли. І знайти справжню себе.

Генеральний спонсор Конкурсу

Mondelēz
International

Генеральний інформаційний
партнер

ІНТЕР

Почесний спонсор

Відродження
міжнародний фонд
INTERNATIONAL RENAISSANCE FOUNDATION

Меценат конкурсу
Богдан Батрух

h&h
film distribution
company

Генеральний
Інтернет-партнер

active media
THE MEDIA THAT WORKS TODAY

ПЕРШИЙ
НАЦІОНАЛЬНИЙ

СВІДОМЬ

PREMIER PALACE HOTEL
KYIV - UKRAINE

OREANDA
OPEN YOUR PARTY

ДОБРЯНА
МАМА КОНСТАНЦЯ

Поліграфічний
партнер

БЕТА
ХОЛДІНГ ГРУП

Мобільний
партнер

МТС

Головний
літературний партнер

Література України

Офіційний партнер
Центрального будинку
офіцерів ЗСУ

Партнер
Інтернет-трансляції

20 років унікальній
АДАМАНІ
ОПЕРАТОР СИСТЕМИ ПИШЕННЯ

Партнер дизайну

OK
www.ok.ua

Юридичний
партнер

GELON

Експерт відомих імен

ГУЧНІ ІМЕНА

Міжнародний
інформаційний партнер

Час і Поваги

еспресо tv

день

112
УКРАЇНА

ЧІТРУТ
ЧИТАЧА

Засновники та організатори конкурсу “Коронація Слова”
Тетяна та Юрій Логуші

